

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

9. Dies Julii. Virtus, nullo honestamento eget? ipsa & magnum sui decus
est, & corpus suum consecrat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

Ut porrò, lux, cœlestium corporum maxime afficitur, gaudet iis potissimum sese ostentare, quæ habent aliquid cœleste, velut sunt ignea, & pellucida; non dissimili modo illic regnat splendidius gratia, ubi plura flammæ incendit charitas. Inter hæc verò præcipue eminet lucis in tenebras potestas tanta, ut omnes quantumvis densatas nigrore, ac immensitate fusas, momento dissipet; sed multò adhuc citius, multoque potentiùs peccati sæva, & feralis nox, vel tenuissimo gratiæ radio, depulsa evanescit. Sed quod pretium gratiæ maxime commendat, est, quod Deus assumpsit carnem humanam, ut pretio sui sanguinis, hoc est, infinito, eam nobis emeret, emptam tribueret. Instituit pretiosissima, quibus comparetur, Sacramenta; sunt ad eam obtinendam, Prompta Angelorum ministeria, & intercessiones Sanctorum: totius Ecclesiæ, sponsæ Christi sollicitudo; cura, negotiatio, in eo est, ut acquiratur, & conservetur. Quot, quibuscumque modis ait Deus in anima, ut præparetur gratiæ? Ut autem observes Dei legem, conserva Dei gratiam, aliàs eveniet, quod dicit Poëta:

Exlex qui vivit, meritò sine lege peribit.

9. DIES JULII.

Virtus, nullo honestamento eget? ipsa & magnum sui decus est, & corpus suum consecrat. *Seneca Epist. 66.*

Gratia I. manu ducit ad virtutem.

ERis virtute vacuus, si gratia in te fuerit vacua. Cum hac ubi inceperis negotiari, statim ad Virtutis te manu ducet contubernium.

Julius. nium, u
illa, ma
bi maxi
Corpus
immissa
virtus, q
relius,
suum: V
mare inn
exhaust
plorator
iter, que
pharmac
Hac sati
commer
quia bon
feditio
ad perni
infidias
II. V
suum ar
quomoc
gam, fal
tum, & g
se ostent
dio; nel
tantum v
men usu
Quodlib
exercit
conitab
post mo
Pars

Julius. *Tessera.* 529
 nium, ut cum ea tibi frequens sit commercium: ab
 illa, magnum tibi accedet ornamentum; quia ipsa si-
 bi maximum sui, nullius egens, est honestamentum.
 Corpus, quod inhabitat Virtus, ut demissa è cælo, &
 immissa à Deo, consecrat. Quid porro, & qualis sit
 virtus, quantumque illius sit decus, docebit te M. Au-
 relius, sic ipse moriturus, ad Commodum filium
 suum: *Virtus, est arx inexpugnabilis, amnis impervius,
 mare innavigabile, ignis inextinguibilis, thesaurus in-
 exhaustus, exercitus invictus; onus, quod non fatigat ex-
 plorator, qui semper redit, speculator, qui non fallitur;
 iter, quod non sentitur, amicus, qui semper subvenit;
 pharmacum, quod semper sanat; fama, quæ nunquā perit.*
 Hac satis ad virtutis commendationem; utinam, & ad
 commendatæ exercitationem. Primâ fronte terret,
 quia bona mens, recti conscia, vix se potest expedire à
 seditiosis intra se affectuum motibus, & inter turbas
 ad perniciofa ruentes; inter tot hostium pedicas, &
 insidias; inoffenso gradu, rectum virtutis iter tenere.
 II. Virtutem prodes exercitio virtutis. Sellulariū
 suum artificum monstrant in opere; parum refert,
 quomodo operentur: Sutor cothurnum, sartor to-
 gam, faber tripodem, aurifex calicem, in argumen-
 tum, & gloriam sui artificii possunt ostendere, & inde
 se ostentare. Maxima virtutis commendatio, est a-
 ctio; nescit illa feriari, quia est negotiosa. Virtus non
 tantum vult à nobis coli, sed vult nos se uti: illius ra-
 men usus, non, ut cæterarum rerum, perit cum usu.
 Quodlibet virtutis opus, quod uno tempore semel
 exercuisti, habes omni tempore; hoc te ubicumque
 comitabitur, & rarâ fide etiam in morte, imò etiam
 post mortem. Quid proderunt conditi cum cadavere
 Pars II. LI thesau-

thesauri, nisi restituere terræ, quod à suis visceribus avulsum? Defuncto nihil: solum Virtus insepulta vivat sepultos. Non est mors formidabilis iis, qui habenturi sunt aliquid post illam: solum est terribilis iis quibus omnia, quæ habent, auferet. Virtus, est hæretas posthumæ, quàm mors non tollit, sed attollit. Necesse est, virtus sit res bona, quam laudant etiam mali: imò optima; cum eam extollant etiam pessimi. Cum virtutem in aliis, qui eam præcellunt, extollimus; in nobis, dum eam excellere nolumus, deprimimus? Suspicimus iustissimos, sanctissimos, fidelissimos virtutis columnos, ut alienæ à nostra speciei viros, quasi eorum actus ad nos non spectarent. Ideò laudamus, sine invidia; miramur sine imitatione, quam aut irritam, aut nobis non consentaneam censemus.

III. Sic equum à prolixo erine commendamus, at nos capillum non promittimus. Gloria illa animalis, est extraneæ naturæ, non nostræ; ideò quod in equo tribuimus laudi, in nobis contemnimus. Canes, à persecutione, & morsu feræ æstimamus: non ictum illibatum, & innocentem servamus. Negamus ad nos spectare alterius generis laudes: ita nobis extraneam virtutem putamus; colimus, non excolimus; admiramur, non imitamur. Quosdam consecrat virtus usque ad simulationem sinceram divinitatis, quasi nihil nisi divinum, aut cœleste spirarent, tanquam factitia quædam Numina. Vigor animi, majestas virtus, suada sermonis, beneficentiæ manus, in quibusdam Heroibus, quasi devinitatem quandam obiectam Barbaris. Cur, quam etiam mali suspicimus in illorum virtutem, nos ipsi despiciamus? In brutorum animalium nos naturam transmissimus, cur volumus in

Julius
vinam
mus;
nem,
ænis p
tionem
tiam. C
mur vi
minum
primi
Franci
magna
citi sum
majori
omittit
quod est
Collig
Tilla
Omnium
colu
Virtus
tio faci
lior.
jus pro
potes, q
nem.
caro en
quod in
nitenti
res lab
vinam

Julius.

Tessera.

531

vinam? Animalium proprietates alienas contraximus; leonibus surripimus iracundiam, scaris libidinem, lupis furacitatem, accipitribus voracitatem, muræis perfidiam, formicis avaritiam, polypis simulationem, stellionibus invidiam, vulpibus fraudulentiam. Centones brutarum pecudum sumus; si imitemur vitia pecudum, cur non imitamur virtutes hominum? cur non surripimus, vel saltem in nobis exprimimus Humilitatem D. Antonii, paupertatem Francisci, charitatem Augustini, pietatem Dominici, magnanimitatem Athanasii, castitatem Aloysii? Solliciti sumus, ut fiamus ferini; at ignavi, ut divini. Quæ major ignavia, quàm magna diligentia, quàm magna omittimus bona? Qui tam es solers, ut colligas lutum, quid est tam iners, ut colligas aurum?

*Collige thesaurum, qui gemmas vincit, & aurum,
Tillere quem nequeunt furæ, nec rodere muræ.*

10. DIES JULII.

Omnium virtutum tutela faciliore est; vitia magne coluntur. *Seneca de Ira. c. 13.*

Virtus vi- I. **P**AUCIS laudavi nunquam satis
tio faci- laudatam, nec laudandam Vir-
lior. tutem, cujus magnitudo opi-
nionem superat, cujus utilitas opes, cu-
jus pretium vitam: nullo virtutem taxare pretio
potes, quod non injustum sit, & infra ejus existimatio-
nem. Quid, si spectes, quàm magno colueris, quàm
caro eracris vitia? stupore deficies? Aspice pretium,
quod imposuisti avaritiæ, voluptati, libidini, imò per-
nitentiæ, nocturnas vigilias, diurnas molestias, imma-
nes labores, incredibilia tædia, intolerabilia fastidia,

Li 2

præ-